

◆ P o e z i y a

Qasəm NƏCƏFZADƏ

HƏMİN ADAM

Yenə mənə söz vermədi həmin adam, Əli Kərim,
Başdaşıtək küləklənən əllərimə heç baxmadı.
Bəlkə bütün yaxşılıqlar getdi sənə, Əli Kərim,
Səndən sonra sözlər öldü, bir dənə söz sağ çıxmadı.

İstəyirəm böyük-böyük salonlarda şeir deyim,
Qoy partlasın qoşa əlim elə göydə “ə” kimi.
Şeir oxumaq istəyirəm sona qədər, Əli Kərim,
Şeir oxumaq istəyirəm sənə qədər, Əli Kərim.

Dodaqlarım enib-qalxsın, dalğalansın pərdələrtək,
Ayaqlarım hecaların hey üstündə qalxıb-ensin.
Keçmədiyim buz dağı var bu salonda, Əli Kərim,
Şeir oxuyum misra-misra, önümdəki dağ ərisin.

Şöhrətim yox, əlli yaşım, altmış yaşım uzaqdadı,
Kənddən gələn vaxtım idi, işsiz idim, Əli Kərim.
Dilə gələn ehtiyacı həmin adam tanımadı,
Belə-belə, şeirim üstə ölüb getdim, Əli Kərim,
Bəs səni kim öldürmüşdü sözün üstə, Əli Kərim?

AVTOBUS HADİSƏLƏRİ

Əyləşdim...
Başımda Avropa,
Ürəyimdə Şərq, altımda avtobus,
Avtobusun altında Rəşid Behbudov küçəsi,
Küçənin altında hamının olan yer...

Adamlara baxırsan, hərəsi bir kitab,
Göz,
Gözdə kədər,
Qaş,
Qaşda vergül,
Burun,
Burunda nida,
Köynəkdə ləkə,
Ayaqqabıya qədər
Səhifələr.
Oxu istədiyini qədər.
Müharibə, sevgi, sosial kitablar,
Oturacaqlar rəflər.

Dayan, erotik kitablar da mindi avtobusa,
Səhifələri tam açıq.
O qoca kişiyə bax, utanmır eyy,
gözlərini qıyıb erotik şeir oxuyur.

Bax o qoca qadına, oğlu şəhid olandan
bir səhifəsi qatlanıb,
O səhifədə həyat barmağını saxlayıb,
Barmaqdan qan kimi damcılayır imtiyazlar.

Qulaq as telefonla danışan kişiye,
rüşvət istəyir, təhlükəsizlikdən gizli.
Üç min manata İlyas Əfəndiyevin
"Üçatılan"ı deyir,
guya oxumaq istəyir...

Əllər oturacaqların dəstəyindən yapışıb.
Bax indi mənim əllərim yaşayır
nə vaxtsa adam bıçaqlayan
bir əlin qonşuluğunda...

UŞAQ ŞEİRİ

Vətəni bizə sevdirməyin,
qoyun vətəni özümüz sevək,
Ondan heç nə deməyin, özümüz tanıyacağıq.
Şəkilləri, kitabları aparıb öz rəfinizə qoyun,
Bizi meşəyə aparın, amma çiçək haqqında
heç nə deməyin,
Tülkünü alçaltmayın, ayını şişirtməyin,
Siz yalançısızsız!

GÖZ YAŞLARINA QULAQ ASAQ

Ey şəhidlərin dəfnində nitq söyləyənlər,
Video çəkənlər,
Susun.

Ey şəhidlərin anasını danışdıranlar,
Xatirə söylədənlər,
Dayanın.

Ey şəhidlərin yasına
Bir kisə qənd,
Bir kisə düyü
Gətirənlər,
Əlinizi saxlayın.

Ey şəhidlərə şeir qoşanlar,
Kitab yazanlar,
Hazır dayananlar,
Gedin qələminizi sındırın.
Allah sizə heç bazar verməsin.

İmkan verin,
Göz yaşlarına qulaq asaql!

ATƏT ÜÇÜN UŞAQ ŞEİRİ

Maşınlarınızı, bayraqlarınızı yığışdırıb gedin bizim ölkədən,
Erməni uşaqları ilə biz özümüz danışacağıq.
Xahiş eləyirik söhbətimizə qarışmayın, nə olar,
Siz də atasınız, sizin də uşaqlarınız var.

Arada kimlər varsa, çıxıb getsin öz ölkəsinə,
Siz bizi barışdırıb-eləyən deyilsiniz.
İş yerləriniz yoxdursa, atamızdan pul alıb
Aylıq maaşınızı göndərərək yenə biz.

NİYƏ EŞİTMƏDİM SƏNİN SƏSİNİ

Niyə eşitmədim sənin səsini,
Göylərin üstünə bir səs yıxıldı.
O gündən bir gözəl batdı sulara,
O gündən dənizdə bir qız doğuldu.

Əlindən tutmağa əllərim hanı,
Görəsən sevdiyi varmı həyatda?
Firlanır, ayağı torpağa catmır,
Sinəmi qoyaram ayağı altda.

Dünyada tək pulsuz olan havanı
Həyat bahasına almaq olurmuş.
Gözünün üstündə gəzdirdiyinin
Ayağı altında qalmaq olurmuş.

Daha qollarında güc qalmayıbdı,
Dəniz o gözəlin üstüylə üzür.
Bir üzük barmağın yaralamışdı,
Olmur barmağına başqa bir üzük.

Boğulur, heç kəsin yoxdu xəbəri,
Sahildə vidatək yellənir donu.
Dəniz qucaqlayır sevdiyi üçün,
Dəniz nə bilsin ki, öldürür onu.

Niyə eşitmədim sənin səsini,
Göylərin üstünə bir səs yıxıldı.
O gündən bir gözəl batdı sulara,
O gündən dənizdə bir qız doğuldu.

SƏİDƏ ÜÇÜN ŞEİR

Bulvarıydı, qaranlığın içindən uça-uça
üstümə gəlirdi Səidə,

Elə bil dünən paylaşdığı balaca dəcəl şəkildən
Qopub gəlirdi Səidə.

Səidə mənə çatmaqdaydı,
Mən də çay stolundan durmaqda.

Məni aldatmışdılar deyə,
kövrəlirdim Səidəni görməyimə.
Hamı baxırdı Səidənin
üstümə qaça-qaça gəlməyinə.

Saçları göyə atıla-atıla,
Ayaqları heca kimi açıla-açıla,
Çiyindəki balaca çanta
hamıya özünü göstərə-göstərə,
Ağzında “ata” sözü çıxı-çıxa gəlirdi Səidə.

Mən Səidəni tanıyırdım,
Mən Səidəni görmüşdüm,
Mən Səidəni görürdüm,
Mən Səidəni görəcəkdım...

Baxa-baxa qalmışdım Səidəyə,
Tək bir kəlmə deyə bildim:
– Qızım, səndən sonra
Məni çox aldatdılar.
O da bir kəlmə deyə bildi:
Ata, sabah gedirəm Türkiyəyə...

UŞAQ KÖYNƏYİ

Mən şeirlərimi müharibə uçqunlarının
üstünə sərilərək,
Dodaqlarımı beton piltələrin arasından
tapılmış uşaq köynəyinə söykəyərək,
Yazıram.

Şeirlərimin hecaları uşaq əynindən yıxılmış
damalı köynəklərdi,
Münsiflər heç vaxt damalı köynəkləri görə bilmir.

Göynəyin xatirəsinə bax,
Kürəyimdə bir əlçim Günəş şəfəqi vardı,
Əvvəl işıqlandırdı uçqunun dərinliklərini,
Sonra söndü.

ÖLÜM

Ölüm unutmaqla başladı,
Ən birinci oğlumu unutdum,
İşlərinə qarışmadım,
Nə yazdığını soruşmadım...
Azaldım bir oğul, oğul.

Günəşi böyük hərflə yazmaq həmişə xoşuma gəlib,
Sonra günəşin gözəlliyi çıxdı yadımdan,
Kiçildim bir günəş, günəş.

Sonradan gördüm, anladım, demədim heç kəsə,
Qadın da, sevgi də, qənd də, qəndin şirinliyi də
Bir uydurmadı.

Yaşılıq və gözəllik göz önünə çəkilməmiş bir pərdədi,
Ömür bir ucu harasa bağlanmış ipdi,
Qırıldı, çəkildi...

Sonradan ip də çıxır adamın yadından...
Maşınım da çıxdı yadımdan, şeirim də...
Evə qayıtmağım da çıxdı yadımdan bir gün.

OLMUR

Sənsiz yaşamaq olmur, mənim gülüm,
sənsiz yaşamaq olmur,
Sən yaşayan şəhərdə sənsiz dolanmaq olmur.
Səndən başqa heç kəsə şeir oxumaq olmur,
Maşına minmək olmur, metroya girmək olmur,
Olmur, mənim gülüm, olmur, olmur, heç olmur.

DƏCƏL QAFİYƏ

Oğlum, özün bilirsən ki, mən bicin biriyəm,
Hirsimi özüm həbs eləmişəm içimdə,

Gəzirəm üstündə gülə-gülə.
Təkcə sən sürüşüb çıxmısan dilimin ucundan
Dəcəl qafiyə kimi.

TƏLƏSMƏYƏK

Ay gülüm, nə vaxtsa ayrılacağım,
Ya yağışlı gündə, ya qarlı gündə,
Görən hansı ayın hansı günündə –
Hansı saatında ağlayacağım?
Bax onda çağıra, gəlsin anamız.
Tələsməyək ha.

O hansı aydısa, hansı gündüsə,
Hansı saatdısa... indi gülürük.
Biz hələ uşağım, nə yaşımız var,
Heç nə anlamırıq, heç nə bilmirik.
Qoy onda dostları çağıra gəlsin.
Bax, tələsməyək.

Saat neçədədir ayrılmağımız?
Bəlkə, gül almışam həmin saatda.
Bəlkə don almışam, saat almışam,
Xoşbəxt eləmişəm səni həyatda.
Neçə sevdiyimiz – yaddan çıxıbsa,
Bəlkə, adamlardan soruşaq onda ?

Ayın neçəsində saat neçədə
Sən mənə əlvida söyləyəcəksən?
Balaca da deyiləm, görünməyəm heç,
Mən boyda adamı neyləyəcəksən?

Anlada bilmərik bir-birimizi,
Yatırdıb axşamı, açıb səhəri –
Hansı axşam idi sən çıxıb getdin,
Hansı səhər idi qayıtdın geri?

Ayrılmaq? Yiğışdır, dəlisən, nəsən?
Yiğmə başımıza xəbərçiləri.

***

Ölməli yar,
Sirrini açıb hamıya deməli yar.
Peşman olub qayıtsa,
Yolun ortasında qoyub getməli yar.
Acığa düşüb başqasını sevməli yar.
A gülüm can-can,
Nə çıxar soruşmaqdan,
Daha çıxıb gedib buralardan Qəşəmin.

***

Ağlamağımı,
Necə yazıq olmağımı
Sənə desəm,
Deyəcəyin bir cümlədən qorxuram:
“Bu, hərdən səndə olur”.

***

Mən bilirdim,
Bizi ölüm ayıra bilməz,
Ancaq xırda bir şeyin
ayıra biləcəyinə inanırdım.
O vaxt ki, sən mənimlə təkliddə
Həyəcanlanıb, insanlar arasında
Sakit və həyəcansız
Dayanmaq bacarığımı biləndə.

GETDİYİ CİĞIRLA YERİYİRDİ QAN

Yenə yol üstündə qoyun kəsiblər,
Adamlar yığışır dəstəbədəstə.
Elə bil otların ürəyi gedib,
Yıxılıb küləyin qolları üstə.

Dünən bu ağacdən yarpaq yeyirdi,
İndi o ağacdən asıblar onu.
Dünən sarı paltar geyən yarpaqlar
Xınatək əlinə yaxıbdı qanı.

İçdiyi sular da gözləyir yolun,
Getdiyi cığırla yeri yirdi qan.
Qoyun can verdikcə otların üstə,
Otlar da qorxurdu saralmağından.

Dünəndən boş idi, dolça çalalar,
Qoyunun qanını başa çəkдилər.
Qoyunu ağacdan asıb soyurlar,
Sabah da ağacı kəsəcəkdilər.

Unutmaz bu ilki göyərən otlar,
Qoyunun yumşaq öpüşlərini.
Hamı kilo-kilo apardı onu,
Mən də evimizə “qoyun” şeirimi.

TABUT

İşıqlar söndü, Allah, adamlar getdi, Allah,
Həftələr döndü, Allah, ümidlər itdi, Allah.
Görən kimdi gecənin ortasında
Çiyinə tabutunu mindirən?
Görən kimdi,
Sükutuyla mənim kimi bir lalı,
Həm ağladan, güldürən?
Tabuta bax, gedir mənim ayaqlarımla,
Bu tabutun altından
ayaqlarımı,
Allah, neçə açım mən,
Bu tabutun altından
Allah, hara qaçım mən?

BOŞLUQ

Əsir küçəmizdə tənə küləyi,
Oğlum, qapımızı cəftələ.
Bura bizə tanış yerlər deyil ki,
Qoy ötüşsün aylar,
Gəlsin həftələr.

Aparıb harda azdırım bu it ağrını,
Yeyir, içir, dəlir körpə bağrımı.

Ayaqlarım uzun, yorğanım gödək,
Basır ayağımı üst-üstə sazaq.

Əyri bir sümük ilişib boğazıma,
Əriyirəm ərim-ərim bu sümüyün ucunda.
Göylərin ilgəyidi keçibdi boğazıma,
Sümüyün bir nağılı var padşahın taxt-tacından.

Hələ çox qalıb yurdumuza, qoy yatım,
İşıqlı gündüzlərdə oyatmazlar yatanı.
Şaxtanın od-alovu yandırır sümüyümü,
Günəş batdığı zaman oyadarsan atanı.

SAÇ QATİLİ...

Gözəllik salonlarında işləyir sevda adlı qızlar...
İşlədimi,
Unudulur bütün sevdalar...
Yerində saralmış xəzəl, qanadı qırılmış külək,
bir quş lələyi ilə
Oynayan xatirələr qalır...
Tam pozulmamış cümlə kimi...
Salondan çıxdı sevda
Baxdı bu mənzərəyə...
Qayıtdı,
Şumşək kimi guruldadı qaççıların səsi,
O gün saç qatili oldu sevda,
O günü bütün qadınların saçlarından
doğrayıb tökdü
Kişi öpüşlərini...
Ölün, siz də mənim kimi –
Bir qadının xoruzquyruğu saçına tüpürdü sevda.
O gündən qadınlar gizli-gizli baxır
Kənddə çəkdirdikləri şəkillərinə...
Deyirlər,
Ərindən ayrılıb saç qatili Sevda...
Hayıf çıxır hamıdan.
Hər axşam
Kişilərin öpüşlərini
Külək süpürür
Gözəllik salonlarının qapılarından...

SÖZ ÜSTÜNDƏ...

Bir şeir üstündə tikilər imarətlər,
Bir qafiyənin ucunda zavodlar tüstülənər.
Səhərəcən rəqs eləyər fabriklər
Cığalı bir qoşma üstündə...

Bir əsgər dilindən qopan nidaya görə
Güllələr nəmlənər gözün altında.
Ana gözündən uçub yuxular gələr cəbhəyə,
Ana laylaları yatar yuxa dadında.

Adamlar nizamlanar
hecanın ahəngindən,
Müxəmməsdən doğular parklar, ağaclar.
Biz şeirin qədrini bilmədik deyə
Allahın altında döyülür aclar
Küləyə qatdığı söyüşə görə.

SƏS

Küçə telefonları evdi,
Ev telefonları küçə,
Məni eşidirsən? – Alo,
Küçə telefonlarına bir yumruq vur,
Səsim çıxsın.

***

İstəyirəm stolun üstünə
bir məktub yazım qoyum,
Yuxudan oyanmasam, oxusunlar.
Havanı yara-yara qaçım dan üzünə tərəf,
Fikirdən ayılmasan, çağırınsınlar.
Bilirsən, nə qədər kədərliidi,
Axşam yazdığın məktubu
Səhər durub özün oxuyasan,
Küsub gedəndə –
Bir adam səni çağırmağa,
Utana-utana
Evinə özün qayıdasan.

QAR

Gözlərim çöllərdən yığılmamışdı,
Nə bilim, haraya qısılmışdılar?
Yanvarın maaşın verməmişdilər,
Adamlar nisyədən asılmışdılar.
Sonra da qar yağdı.

Bir yanda adamlar ağlaşırdılar,
Ümidi quş kimi uçurtmuşdular.
İnsafı “Mercedes” maşına basıb
Gecənin birində qaçırtmışdılar...
Sonra da qar yağdı.

Bir yanda adamlar sürüşürdülər
Stoldan birbaşa türmə içinə.
Çörəklər sınayıb kiçilmişdilər –
Kündəsi kiçilən ölkə kiçilər.
Sonra da qar yağdı.

Hava vurmuşdular qazın içinə,
Tərif vurmuşdular sözün içinə,
Elə bil mənanın dodağı qaçdı,
Tərifçil şairin ayağı qaçdı...
Yıxıldı
Küçə süpürənin süpürgəsinə.
Sonra da qar yağdı....

Dünən kəndimizin şəhidi gəldi,
“Olar”ın, “olmaz”ın şəhidi gəldi.
Şəhidin üzündə qar ərimirdi,
Adamlar qar altda əriyirdilər.
Adamlar bir-birin qucaqlayırdı,
Baxıb bir-birinə kiryirdilər.
Sonra da qar yağdı...

Yüyürüb bir topa qar qucaqladım,
Çəkdim bulaq kimi dodaqlarıma.
Əvvəlcə başımı qapazladı qar,
Sonra da döşəndi ayaqlarıma...
Sonra da Günəş çıxdı.

QOCALIQ

Sən elə bir adamsan, məndən ayrılan zaman
Evimdə xatirəndən şam yandırıb gedərsən.
Bir saatdan sonra da dönərsən dəli kimi,
Məni olacaqlara inandırıb gedərsən.

Gecə-gündüz durmadan məni başa salarsan,
Deyərsən ki, adamlar bax belə ayrılırlar.
Sonra da deyərsən ki, bunu yalan söylədim,
Heç zaman bir-birindən ayrılmayır adamlar.

Dərmanımı içirib, yeməyimi bişirib,
Nə söz bilirdim səndən yığıb, yığıb gedərsən.
Upuzun bir xəyala, barmaq boyda nöqtəyə
Bircə anın içində qəfil sığıb gedərsən.

İsti bir yuxu kimi gözümü yandırarsan,
Açılsan üzümə səhərlər günəş kimi.
Sən ayrı bir dildəsən, heç səni anlamaram,
Yazsan da gecə-gündüz sən məni şeir kimi.

Düz gəlməsə əynimə heca bildiyin şeylər,
Kəsərsən, doğrayarsan uzun qafiyə kimi.
Bəzən də sakit gəlib qonşudan soruşarsan
Burda bir kişi vardı, beli düzəlməyib ki...

Beli üfük əyrisi – yəqin qonşum xatırlar,
Qocalıb, bir xətt kimi qırılıbdı ortadan.
Bəlkə dönmək istəyir ömrünün əvvəlinə
Ona görə əyilib yazıq kişi yarıdan.

Tez girərsən içəri, hara, hara gedirsən?
Axı yoxam mən sənin
Ömrünün əvvəlində.
İlahi, sənə baxmaq üçün belimi düzəldərsən,
Qoyma məni heç zaman bu əyrinin əlində.

ÇAYÇI

Bir çayçı varıydı meşə içində,
Deyəsən, azmışdı vaxtın köçündə.

Müştəri gəzirdi, bizi tapdı o,
 Sankı unutduğu sözü tapdı o.
 Bir az sahmanladı ora-buranı,
 Sildi stollardan qara-quranı.
 Getdi dəmlədiyi çayı gətirsin,
 Qəfil göyərçintək uçdu həvəsim,
 Qondu birdən-birə dodaqlarına,
 Yıxılıb döşəndim ayaqlarına.
 Samovar tüstüsü tutdu aranı,
 Bilmədim çay hanı, çay verən hanı?
 Bir ah diyirləndi, düşdü sinəmdən,
 Gördüm başım üstə o çayçını mən.
 Aydın eşidirdi sözlərimi o,
 Əliylə tutmuşdi gözlərini o.

Səni öpdüyümü bilir o çayçı,
 Yumub gözlərini gülür o çayçı.
 Səni sevdiyimi bilən də odu,
 Bizə sevinən də, gülən də odu.
 Gedək özümüzü ona göstərək,
 Deyək ki, biz “o”yuq, danışaq, gülək.
 Yenə unutduğu sözü tapsın o,
 Çoxdan axtardığı bizi tapsın o.
 Bir də mürəbbəli çay içək, gülək,
 Bir bulaq adlayaq, çay keçək, gülək.
 Tez ol, indi gedək İsmayılıya...
 Tez ol.

AT HAQQINDA ŞEİR

Ağbulaqlı Tahirin atı
 Gecənin birində
 Dönüb küləyə
 Getdi ön cəbhəyə...
 Keçdi yalın o üzünə
 Bir qarın dolusu
 ələf yeməyə.

Kimi dedi, atın
 Qardaşı varmış tərənin arxasında,
 Kimi də dedi,

At doğulduğu kəndi görübmiş
yuxusunda,
Dəlinin biri də sərsəmlədi
Təpənin dalında
Xatirəsi varmış,
Bu gün-sabah qayıdar, qardaş.

At qayıtmadı
yerinə bir şeir qayıtdı...

Tahir yazmışdı o şeiri
Atı haqqında...

İndi kəndimizdə
Tahiri at kimi
Çapır o şeir...

FƏLƏSTİNLİ ŞAİRİN SON SÖZÜ

Səni and verirəm kəndirinin yupyumşaq yununa,
O yunu verən qoyunun otladığı ota, çiçəyə –
Otun, çiçəyin içdiyi suya,
Kəndirini dartana, çəkənə,
Məni çiçək ətri ilə aldat!
Əvvəl yatırt,
Sonra öldür ki, oyanım.

Çiçəklər bilir, mən ölümdən necə qorxuram...
And verirəm yununu əyirən cəhrənin iyinə,
O cəhrəni fırladan ananın qoluna,
Boynuma, boğazıma ana əlinin istisini yayın...
Ya da əllərimə bir ana əli ilişdirin
Ovunmaq üçün.
Ayağımın altına
Bir boşluq salın,
Qoy həmişə udduğum hava
Gəlib ayağımın altından keçsin...
Asan və rahat...

DURUB NECƏ DEYƏSƏN?

Bax, gör necə həsrətdi?
Səni tutub asırlar,

Kəndiri boğazına keçirirlər,
 Baxırsan, göydə quşlar uçur,
 Bulud yumalana-yumalana
 Uzaqlaşır...
 Hava kəpənəklə gülümsəyir,
 Lap uzaqdan
 Yağış qoxusu gəlir...
 Qulağımı körpə səsi,
 Burnunu çörək ətri ağıladır,
 Durub necə deyəsən
 Ölümü sabaha saxlayın...

GÖRÜNƏ

Gedib quylanasan ot tayasına,
 Göy üzü bir az da kiçik görünə.
 Səni qucaqlaya biçilmiş otlar,
 Üstündə balaca küçük görünə.

Yumurta tapasan falın yanında,
 Sən də lal olasan lalın yanında.
 Dəymişi yeyəsən kalın yanında,
 Çəpər də bir azca uçuq görünə.

Saman tayasından saray salasan,
 Küçüyü də qucağına alasan.
 Qonşu qızı gələ, bir od salasan,
 Yanağında yanan ocaq görünə.

Nə çox qailəm, nə də ki aza.
 Nə tara aşiqəm, nə də ki saza.
 Baxasan gərmişə, bir də boğaza,
 Qəflətən əlində bıçaq görünə.

DAN ÜZÜNÜN ŞEİRİ

Səni də çıxartdım şeirlərimdən,
 Adını bir başqa dəftərə yazdım.
 Ən gözəl şeirimi qızlara deyil,
 Ən gözəl şeirimi itlərə yazdım.

Gah bağ saldım, gah da bağ şəkli çəkdim,
Hər ağac yerinə ah şəkli çəkdim.
Ömrümdə bir dəfə dağ şəkli çəkdim,
Nədənsə altına "cüt dərə" yazdım.

İçində özgəyə oynayırdı yar,
Lalıydı, gözündən qaynayırdı yar.
Mənimlə krasvord oynayırdı yar,
Xananın birinə "get ərə" yazdım.

Sevdam öldü, axşam-axşam ağladım,
Ağrı başa qara şamlar bağladım,
Bir gecədə qırx gün yasın saxladım,
Bu şeiri dan üzü səhərə yazdım.

QƏŞƏMİN SÖZÜ DƏ...

Şah səni tanısın, ya tanımasın,
Bu arzu özü də bir aldanışdı.
Şeirimi oxuma, beyninə salma,
Bu yazı özü də bir aldanışdı.
Yağışdan sonrakı saman qoxusu,
Bir körpə, bir dovşan, bir quş yuxusu...
Göz gözə toxunsa, qanlı axar su,
Adamın gözü də bir aldanışdı.
Yarın yaylığının bax yeləninə,
Düşüb tər içində ah yeləninə.
Əlimə yazıram, bax qələmimə,
Qəşəmin sözü də bir aldanışdı.

İT BALASI

Söyüb bu küləyə, bu yağışa da,
Söyüb bu alqışa, bu qarğışa da,
Söyüb bu gözələ, bu baxışa da,
Söyüb, söyüb, sonra ağıllanacam.

Gecənin qoynunda ac itlər hür-hür,
Ac olan körpələr kükrəyər kür-kür.
Oğraşdı, bildiyim sirləri bir-bir
Deyib, deyib, sonra ağıllanacam.

Guya ad çıxarıb söz qalasıtək,
Qızarır üzümdə dağ lalasıtək.
Sinəmdə ürəyi it balasıtək
Döyüb, döyüb, sonra ağıllanacam.

Kirpik gözü döyür, qaçır göz yaşı,
İçimə buludtək uçur göz yaşı.
Çiyinimə yük olan bu ağır başı
Əyib, əyib, sonra ağıllanacam.

ŞAİR

Əllərin cibində,
Düz Azneftin tinində,
Elə durmusan,
Gözünün ucunda bir uzaqlıq var,
Uzaqlığın ucunda bir təmizlik.
Sən getməliydin şair,
Getmədin.
Səs kimi çəkilib getdi uzaqlar...
Elə dayanmısan,
Guya ki, heç zaman pört olmamısan,
Heç kəsin önündə qırılmamısan.
Guya ki, havaya təpik atırsan,
Əslində, döyürsən ayaqlarını.
Sıqar yandırırısan, Azneftə tərəf,
Amma gəmirirsən dodaqlarını,
Sən getməliydin, şair,
Kim yubatdı səni?
Axı kimdi sənin şeirinə baxan?
Oxucundu səni satan düşmənə.
Bax, səni türmədə döydü oxucun,
Yəqin bir söyüş də söyər axşama.
Səni oxucun öldürdü, şair,
Heç kim öldürməzdi belə...
Təzə bir xəyala düşmüşəm yenə,
Köhnə xatirədən bir "Sən" düzəldim.
Toplayıb şəhərdən qırıqlarını,

Sənə çatlaq-çatlaq vətən düzəldim.
Sevərsənmi şair, vətəni bir də?
Mən bilmirəm, nədi səni saxlayan?
Havadakı bu baş nədi ağlayan?
Ayaq nədi oynayan?
Bu qol nədi fırlanan?
Bu göz nədi dörd olan?
Əyil, şair,
İçində bir hiss var, əyəcək səni,
Başını dik tutsan, döyəcək səni,
Şair, yıxıl, heykəlin gəlir,
Əzəcək səni.
O kimdi, sürətlə keçir?
– Oxucundu.
Polis səni ağacın arxasına çəkir,
– Gizlən burda.
Adam özünü
adam hesab eləmir, şair,
Oxucudan gizlənmək
Olurmu?
– Mən deyirəm, gizlən,
Baxma Nəsimiyə.
Əyil, bir az da əyil, şair,
Heykəlin də xeyirliyə gəlmir,
Gəlir səni əzməyə...

DÜYMƏCİK

Milli Məclisin binası nə vaxtsa sökülsə,
Tək bir istəyim olacaq:
Mənə kirli, köhnəlmiş
Düyməciklərin birini versinlər.
Barmağımı üstünə qoyub
Onu val kimi oxudacam:

“Mən harda asılmışam?
Mən harda acından ölmüşəm?
Mən harda unudulmuşam?
Mən harda tapılmışam?”

DAŞ

Əlimi cibimə qoyub gedirəm,
Cibimin dibini oyub gedirəm.
Bir fikrim var, yeyib doyub gedirəm.

Küçədə,
Bir balaca daşı diyirlədə-diyirlədə...

Gözümlə bir vergül atıram göydə oynayan quşa,
O vergüldən sonra gəlir başqa bir quş da...
Daş sevinir,
Elə bilir bu saat onu göyə qaldıracam...
Göydən ötrü ölür daş...

Bir təpik atıram
Ayağıma dolaşan küləyə,
Küləyin ağzından
Saralmış bir yarpağı düşürməyə...

Gedirəm ayağımla
Yarpağı oynada-oynada...
Yarpaq da oynayır mənimlə,
Qız nəvəm kimi hərdən qalxır başıma...

Aha, bu top kimindi?
Qapı bilib girib bir çuxurun içinə,
Təpik vururam
Topun yuxusuna,
Səksənir hardasa bir uşağın mürgülü ayaqları.

Gedirəm işə,
Yenə daşı diyirlədə-diyirlədə,
Axşam işdən çıxanda,
Qayıdıram o daşla.

O da qayıdır
Fikrində göyə uçmaq
Qədim bir istəyi ilə...

DOYUNCA

Bizə bir çiçək çatar,
Üstündəki arı,
Toyumuzu çalsın təki...
Bizi barışdırmağa bir vergül bəsdı,
Bizi öldürməyə bir nöqtə yetər.

Bir ağac tirini ev bil,
Altına ikimiz də sığarıq.
İkimizə bir qələm bəsdı,
İkimiz də yazarıq.

Əllərin gecə-gündüz
Xəyalıma ilişər.
Göz yaşlarının ucu
Gəlib sirmə düşər.

Ayrı göy istəmirəm,
Gözlərin mənə göy olsun.
Fikirlərin gözündə
Gəmi kimi oynasın.

Nə Allah, nə yer, nə göy,
Bircə səni sevsəm, bəsdı.
Səninlə doyunca yaşasam,
Səninlə doyunca
ölsəm, bəsdı.

Hardasan, bir əzan eylə,
Gəlib başıma dəysin.
Səni yerdən götürməyə
Başımı aşağı əysin.

ÇAYÇI ZÖHRAB

Zöhrab Yevlaxdandı,
Gəlib şəhərə,
Ucuz çayxanada çayçı işləyir.
Həmişə havanı məndən soruşur:
Sabah gün olacaq, yoxsa kı, yağış?

Stoldan-stola uçur quş kimi,
Sanki darıxmağı bir az kiriyir.
Elə ki, Yevlaxdan danışır bizə,
Darıxmağın ətri tutur hər yeri.

Əlində stəkan, çaynik, nəlbəki,
Elə bil stola qucağı düşür.
Elə ki, bir damcı dəyir üzünə,
Yadına sonbeşik uşağı düşür.

Deyir islanacaq ot tayaları,
Dünən səhərəcən yağıb deyirlər.
Soyuqlar düşsəydi, çıxıb gedərdim,
Ala inəyimiz doğub deyirlər.

Hərənin bir dərdi var çayxanada,
Hərənin köksündə bir dağ yaşayır.
Şəhərə bir damcı düşsə, deməli,
O damcı altında Yevlax yaşayır.

Tələsə-tələsə düşür yarpaqlar,
Zöhrab da yarpaqtək elə tələsir.
Çayniki həmişə qaynar gətirir,
Çay da soyumağa belə tələsir.

Bulvara getmişdim bu axşam çağı,
Adamı yüz yerdən sükut çağırır.
Deyəsən, Yevlaxa gedibdi Zöhrab,
Zöhrabın yerinə yağışlar yağır.

HƏMİN KÜÇƏDƏ

Bu hacı kişilər, varlı kişilər
Kasib oğlanların sevdiklərini
Aldılar əlindən vətən içində.

Daşa çevrildilər kasib oğlanlar,
Bilmədilər nəyi nə eləsinlər,
Kimə nə desinlər, nə sözləsinlər,
Gəzdilər vətəndə qan-tər içində.

Varlı kişilərə dinmədi vətən,
Ağa büküldülər kasıb oğlanlar.
Bir də gördülər ki, Ülkər doğanda,
Özünü ulduzdan asıb oğlanlar.
Adamlar da gəzir yuxu içində.

Getdilər cəbhəyə yaz səhərində,
Bir yaz axşamında şəhid oldular.
Sonra adlarına küçə verildi
Bakıda, Şəkiddə, Qaxda, Gəncədə.

Kasıb oğlanları atan gözəllər
Heç kəsdən utanıb-eləmədilər.
Varlı kişilərin qoluna girib
Yenə də gəzdilər həmin küçədə.

ALLAH ELƏSİN

Müharibə bitincə yağış yağmasın,
Külək də əsməsin Allah eləsin.
Güllələr açılsın, amma heç kəsə
Biri də dəyməsin Allah eləsin.

Düşmən peşman olub qayıtsın geri,
İnsanlar süd kimi içsin səhəri.
Çiçəyin ləçəyin yelləsin arı,
Güllə yelləməsin Allah eləsin.

Ulduz oyaq olsun, ay oyaq olsun,
Ağıl səngər olsun, hiss dayaq olsun,
Bulud yerə düşsün, bir bulaq olsun,
Bizdən inciməsin Allah eləsin.

Düşmənin ağılı gəlsin başına,
Göz dikməsin torpağıma, daşım.
Qurban olum qarşı gələn qışım,
Bombalar nəmləsin Allah eləsin.

